

Ydinaseterroristeja ja salaperäisiä tauluja

Ilkka Remes: *Musta kobra*
Wsoy 2004.

Kari Vaijärvi: *Taistelu tauluista*
Kustannus-Mäkelä 2004.

Musta kobra on itsenäinen jatko-osa Ilkka Remeksen ensimmäiselle nuorten jännitysromaanille *Piraatit*. Teos jatkaa Piraattien jalan jäljissä, seikkailu vie 14-vuotiaan Aaron jälleen kansainvälisen terrorismin maailmaan, jossa Aaro tällä kertaa joutuu tekemisiin ydinaseterroristien kanssa.

Musta kobra on tuttua Remestä. Vauhtia, jännitystä ja teknisiä vempaimia riittää viimeiseen asti. Remeksen kirjat muistuttavat suuresti teknothrillereiden mestarin Tom Clancy'n kirjoja, joissa teknologia nousee lähes pääosaan. Tämä kuvio toistuu myös Mustassa kobrassa, ja välillä se alkaa jo hiukan puuduttaa. Toisaalta tämä saattaa toimia houkuttimena pojille ja nuorille miehille. Kirjassa esille tuleva tiedon määrä on vaikuttavaa, näkee että taustatyötä tarinaa varten on tehty paljon. Remes myös hallitsee tarinarakenteen, vaikka se noudattaakin lähes samaa kaavaa suunnilleen kaikissa hänen teoksissaan. Tarinan taustaksi ja johdannoksi lukijalle tarjoillaan pieni action-pätkä, jonka jälkeen tarinan annetaan kypsyä ja kehittyä hetken verran, ennen kuin varsinainen toimintaosuus pääsee käyntiin. Ja sen jälkeen toimintaa riittääkin loppuun asti, näin myös Mustassa kobrassa.

Aaro on sympaattinen ja pärjää hyvin maailman turuilla. Nuorella miehellä on sydän paikallaan ja runsaasti nuoren ihmisen viatonta uskoa ihmisten hyvyyteen. Sekä aimo annos lyhytnäköisyyttä, joka saattaa hänet ojasta allikkoon. Kuten Selma Lagerlöf osuvasti totesi, lapset näkevät juuri niin pitkälle kuin nenä riittää, ja tämä tahtoo pitää paikkansa Aaronkin kohdalla. Tarina kuitenkin kulkee ja loppu hyvin kaikki hyvin.

Kari Vaijärven laajan tuotannon uusiin kirja *Taistelu tauluista* on Mustaa kobraa tuntuvasti lyhyempi kotimaahan sijoittuva jännityskertomus. Kertomuksen aluksi kirjailijan alter ego (?) Kari Järvi esittelee Antiikkijengin ja ilmoittaa vastaavansa tämänkertaisen seikkailun muistiin merkitsemisestä. Tässä sarjan kolmannessa osassa jengi saa käsiinsä hämäräperäisten tyyppien havittelemia tauluja. Varsinainen tarina alkaa huutokaupasta, mikä on itseasiassa varsin mukava pikku yksityiskohta, ja tarjoaa taustaa Antiikkijengin nimelle, toiminnalle ja tämän kertaiselle tarinalle. Muuten tarina pyörii pää-asiassa Kari Järven omistaman osto- ja myyntiliikkeen ja etenkin sinne päätyvien taulujen ympärillä.

Mysteerisistä tauluista kertova tarina rullaa hyvin ja dialogi on luontevaa. Pieni seikkailutarina pysyy varsin sopivissa mittasuhteissa Suomen olosuhteita ajatellen, eikä karkaa tavoittelemaan kuuta taivaalta. Jännitystäkin piisaa sopivasti, lukijan mieleenkiinto ei pääse herpaantumaa. Vaijärven tarina on Mustaan kobraan verrattuna ehkä vaatimaton, mutta itse pidin siitä kovasti juuri sen realistisuuden vuoksi. Kirjassa kerrottu tarina voisi periaatteessa sattua missä tahansa kenelle tahansa. Päähenkilöitä on monta mutta se ei juuri tahtia haittaa – päin vastoin. Ja tuntuu itse asiassa kovin luontevalta, että tarinassa on yhden nuoren sijaan useampia nuoria päähenkilöitä, jotka liikkuvat porukassa, niinhän monet nuoret tekevät. Eniten huomiota kiinnitti tarinan lyhyys. Ei yhtään olisi haitannut, vaikka siinä olisi ollut pituutta toinen mokoma lisää. Kannen kuvitus on veikeä.

Maria Loikkanen